

KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR ZAGREB

GALERIJA FORUM
Teslina 16, Zagreb

DOMINIQUE

5. 12. - 15. 12. 1998.

DOMINIQUE JURIC

Rođena je 24. 11. 1964. u Zagrebu. Završila je Obrazovni centar za kulturu i umjetnost. Na Filozofskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu upisala je predmete povijest umjetnosti i etnologiju. Godine 1998. sudjelovala je u radu međunarodnog muzeološkog tečaja "Museological Approach to the Integrated Use of Cultural Heritage" u Dubrovniku. Diplomirala je kod prof. Ive Maroevića s temom "Privatna galerijska djelatnost s posebnim osvrtom na grad Zagreb". Godine 1993. upisuje se na Akademiju likovnih umjetnosti. Diplomirala je u klasi prof. Eugena Kokota. Osim slikarstva bavi se i dizajnom. Od 1997. njeguje tradicionalnu tehniku vitraja. Živi i radi u Zagrebu.

Adresa: Srebmjak 1, tel: 01/226-846

SAMOSTALNE IZLOŽBE

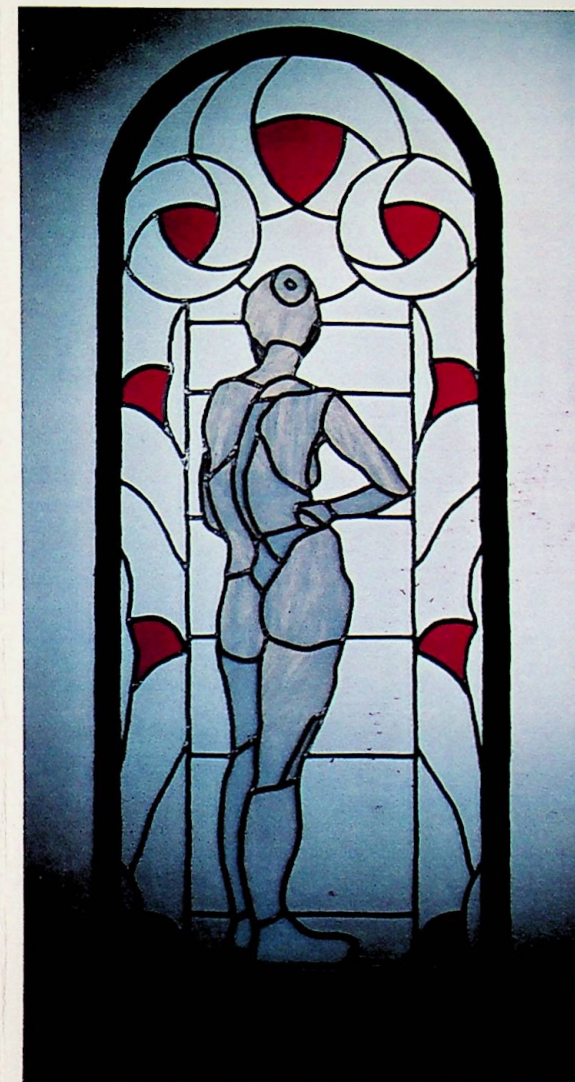
- 1993. Zagreb, P.E.N. club "Grabancijaš"
- 1993. Vrbnik - Krk, Galerija Bačin dvor
- 1998. Zagreb, Galerija VN
- 1998. Tisno, Galerija Sv Roko
- 1998. Zagreb, Galerija Forum

SKUPNE IZLOŽBE

- 1995. Zagreb, Galerija SC, Humanitarna izložba
- 1997. Zagreb, MGC Klovićevi dvori, "Pasionska baština"
- 1997. Zagreb, Galerija SC, II smotra sveučilišta u Zagrebu
- 1997. Zagreb, Farmaceutsko - biokemijski fakultet, Zbirka Lukin
- 1997. Stari grad Ozalj, Alternativa 1. hrvatski trienale akvarela
- 1997. Zagreb, 25. Salon mladih, Radionica MSU

IZLOŽENI VITRAJI

1. Njih dvoje, triptih I	150 x 50 cm
2. Njih dvoje, triptih II	150 x 50 cm
3. Njih dvoje triptih III	150 x 50 cm
4. Sanja	150 x 50 cm
5. Križ	150 x 50 cm
6. Krist	100 x 70 cm
7. Orao I	r 50 cm
8. Orao II	r 50 cm
9. Orao III	r 50 cm
10. Orao IV	r 50 cm

RAZIGRANOST SVJETLOSTI

Vitraj kao tehnika tradicijski je vezana za arhitekturu, za likovno oplemenjivanje otvora. Prilično rijetko se javlja u monumentalnoj formi kao samodostatno djelo koje nije utkano u zidu, i gdje svojom transparentnošću povezuje vanjski i unutrašnji prostor. Razumljivo vitraji kao poseban vid slikarstva nose punu likovnu razložnost, kompozicijsku i sadržajnu definiranost, no ipak se po navici doživljavaju kao kolorističko "oko" prostora i gradivne plohe zdanja. Dominique Jurić oslobodila se te ovisnosti dajući vitraju karakter štafelajne slike, no vodeći računa o izvoru svjetla (dakako ne onom ispred već iza slike) koje će omogućiti punu blistavost staklenih segmenata djela. Dakako s poštivanjem specifičnosti tehnike prepoznatoj u ravnoteži potrebite stilizacije oblika i "fakture" stakla koje uz kromatske vrijednosti nosi različitu gustoću, odnosno razvedenost u utkanosti spleta linija ili usitnjenih partikula boje. Dominique Jurić u organizaciji slikarskih prizora polazi od klasičnosti slike, kompozicijske preglednosti, čitkosti mitova, kolorističkog sklada te za vitraj bitnog postupnog tonskog nijansiranja. Otklon od realističke deskriptivnosti nije dokinuo uvjerljivost činjeničnog, jer i obrisna linija i fasetacija unutar forme sugeriraju lik do njegove voluminoznosti.

Osjećaj za ritam oprostorenog crtolja te ostvarena vibratnost svjetlom dinamiziranih ploha doveli su do likovne napetosti, proizišle iz logike unutrašnjeg reda. Svjetlo je gradivni čimbenik, element izražajnosti i dojmljivosti na koje u svoj njegovoj promjenjivosti Dominique Jurić računa. Neopipljivost je unijeta u konkretnost, čime je djelo u svojoj određenosti "prepušteno" mjenama. Donekle i slučaju u svjetlosnoj igri. Ipak u potki svakog djela je promišljaj, jasna konstrukcija koji u dijalogu s nepredvidljivim tvore jedinstvo djela posebne tvarnosti. Ternatski rasponi od Krista, križa, ženske figure ili varijacije na oblik ptice te figura što tvore scenu mogućeg literarnog očitavanja. U svim primjerima pomirena je ekspresivnost i bar naznaka dekorativnog, vidljiva u vezi znaka križa i slutnje pejzažnog, sa zanimljivim prerastanjem križa u put, čime se ističe značenjski sloj djela, ili same izdužene figure Krista s napetošću korpusa kojem sjajno provedeni tonski pomaci (bliski vrijednostima inkarnata) daju gotovo anatomske uslovljenosti. Dominique Jurić ne shvaća "neutralni" fond tek kao pratnju liku, no dominantni Krista ipak je podredila pozadinu, koju skladno povezuje s figurom dajući joj karakter onog prostora koji se otvara beskraj. Triptihlno pak rješenje kompozicije "njih dvoje" uz muskulaturne likove (ali koji imaju tendenciju i secesijske izduženosti) donosi i slut-

nju pejzažnog, kroz simboličnost boje imaginarnog krajolika, suprotstavljenih ploha (silne razigranosti poradi provedene gestualnosti poteza) stvarajući ugođajnost koja nadilazi stvarno. Vitraj u umirenosti tona ili bljesku svjetla uvijek je tek korak daleko od irealnog, kao zbir treptaja i zaustavljenog vremena. Dominique Jurić je i komornom formatu dala svojevrstu monumentalnost, a reprezentativni dovela do prisnosti. Rasponi su povezani u dosljednost stila, iskaza koji nije mehaničko prenašanje slike na platnu, papiru već je proizašao iz osjećanja za materijal stakla, za njegovu frakturu, njegovu blistavost.

Stanko Špoljarić

PLAYFULNESS OF LIGHT

Stained-glass window as a technique is traditionally connected with architecture, with the visual refinement of an aperture. It is rather rare in monumental form as a selfsufficient work which is not embedded into a wall, and which in its transparency connects the outer and the inner space. Understandably, stained-glass window as a special form of painting, carries its full visual reason, composition and substantial definition, but is, by habit, experienced as a colour "eye" to the space and the material surface of a building. Dominique Jurić has liberated herself from that dependance, giving stained-glass window the character of an easel painting, taking notice of the source of light (not in front, but behind the painting, of course) which will enable the complete glow of glass segments of the work. Naturally, respecting the special characteristics of the technique recognized in the balance of the necessary stylization of the shape and the "make-up" of the glass, which besides chromatic values, carries different density, that is different complexity of the interweaving of the lines or small particles of colour. Dominique Jurić in the organisation of visual scenes starts from the classic character of a painting, from composition clarity, motif clarity, colour harmony and gradual shading of tones, which is important for stained-glass window. The drift from realistic description does not abolish the persuasiveness of the factual, since the contour line and the faceting within the form suggest the character up to its luminosity. The feeling of rhythm of the spaced stave and the achieved vibrancy of the surfaces dynamized by light, bring to the visual tension, coming out of the logic of an inner order. Light is the main factor, the element of expressiveness and impressiveness that Dominique Jurić counts upon in all its changeability. Impalpability

is introduced into something concrete, which leaves the work in its "being defined" left to changes and partly to the chance in the game of light. However, being in the warp of every work is reflection, a clear construction, which in the dialogue with the unpredictable, create a unity of work of a particular reality. Thematic scale from Christ, cross, female figure of different shapes of birds, and the figures making the scene of a possible literary declaration. In all these cases the expressiveness and the signs of the presentiment of a landscape, with interesting growing of the cross into a path, which emphasizes the significance layer of the work, or the very figure of Christ with the tensy of the corpus, with brilliant shade shifts (close to the values of the incarnadine) which give almost anatomical conditioning. Dominique Jurić does not understand "neutral" fond as a simple accompaniment to the character, but she subordinated the background to the dominant figure of Christ, connecting the two harmoniously by giving the landscape the character of the space opening to the infinity. Triptych solution of the composition of "The Two of Them", along with the muscled characters (with the tendency of secession elongation) brings the presentiment of a landscape through the symbolic character of the colour of the imaginary landscape, contraposed surfaces (of immense playfulness because of the carried out gesture of the line) creating the atmosphere surpassing the real. Stained-glass window in the calmness of the shade or glow of light is always a step away from the unreal, as a sum of shivers and the held up time. Dominique Jurić has given the chamber format a kind of monumental quality, and brought the representative format to a kind of intimacy. The ranges are connected in the consistency of style, expression which is not mechanic transfer of a picture on the paper or on the canvas, but is a result of the feeling for the glass as a material, for its fracture and its brilliance.

Izdavač: Kulturno informativni centar
Zagreb, Preradovićeve 5, Hrvatska
Tel: 01/48 10 714
GALERIJA FORUM
Teslina ulica 16
Tel: 01/48 10 710
Za izdavača: ZVONIMIR LISINSKI
Urednik: ZVONIMIR LISINSKI
Oblikovanje: DOMINIQUE
Predgovor: STANKO ŠPOLJARIĆ
Tisak: FS - XEIKON
Naklada: 400 komada

KULTURNO INFORMATIVNI CENTAR ZAGREB

GALERIJA FORUM
Teslina 16, Zagreb

DOMINIQUE

5. 12. - 15. 12. 1998.